TRAIASCA 1 MAI ZIUA SOLIDARITATII INTERNAȚIONALE A CELOR CE MUNCESC!

Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul IX nr. 18 (648) * Joi 1 Mai 1958 * 8 pag. 30 bani

Fluturați stegulețele!

Iat-o din nou printre noi : ziua aceasta fara seaman, sarbătoarea noastră Întîi Mai ! Și iar o întîmpinam cîntînd, cu urale și flori, cu sporuri și nădejdi, și iarași bate vîntul cel larg al înfrațirii între popoare !

Ce bine ca la noi, steagul roșu, steagul muncii și al luptei, poate fi desfașurat în voie ! Iata-i vîlvătaia, sus, în vîrful stîlpilor, iată-l îmbracînd balcoanele caselor, iata-l fluturînd în mîna voastră, a copiilor. Ni se pare totul atît de firesc, pe cît de firesc e ca a venit primavara, ca pomii s-au facut trandafirii și albi ca niște mirese, ca putem umbla cu capul descoperit în aerul molcom și înmiresmat. Desigur, sînt foarte, foarte multe țari în care primavara vine ca și la noi, cu muguri și ploi tinere...

NINA CASSIAN

(Continuare în pag. a IV-a)

A J U N

Tîrziu, la fiecare casă
Se sting luminile-n fereastră...

Nici nuferii nu dorm acuma
Pe apa lacului, albastră,
Nici o păpușă, din vitrină,
N-a ațipit, de nerăbdare.
Pe crengi, nu doarme nici o frunză,
Veghează fiecare floare ;

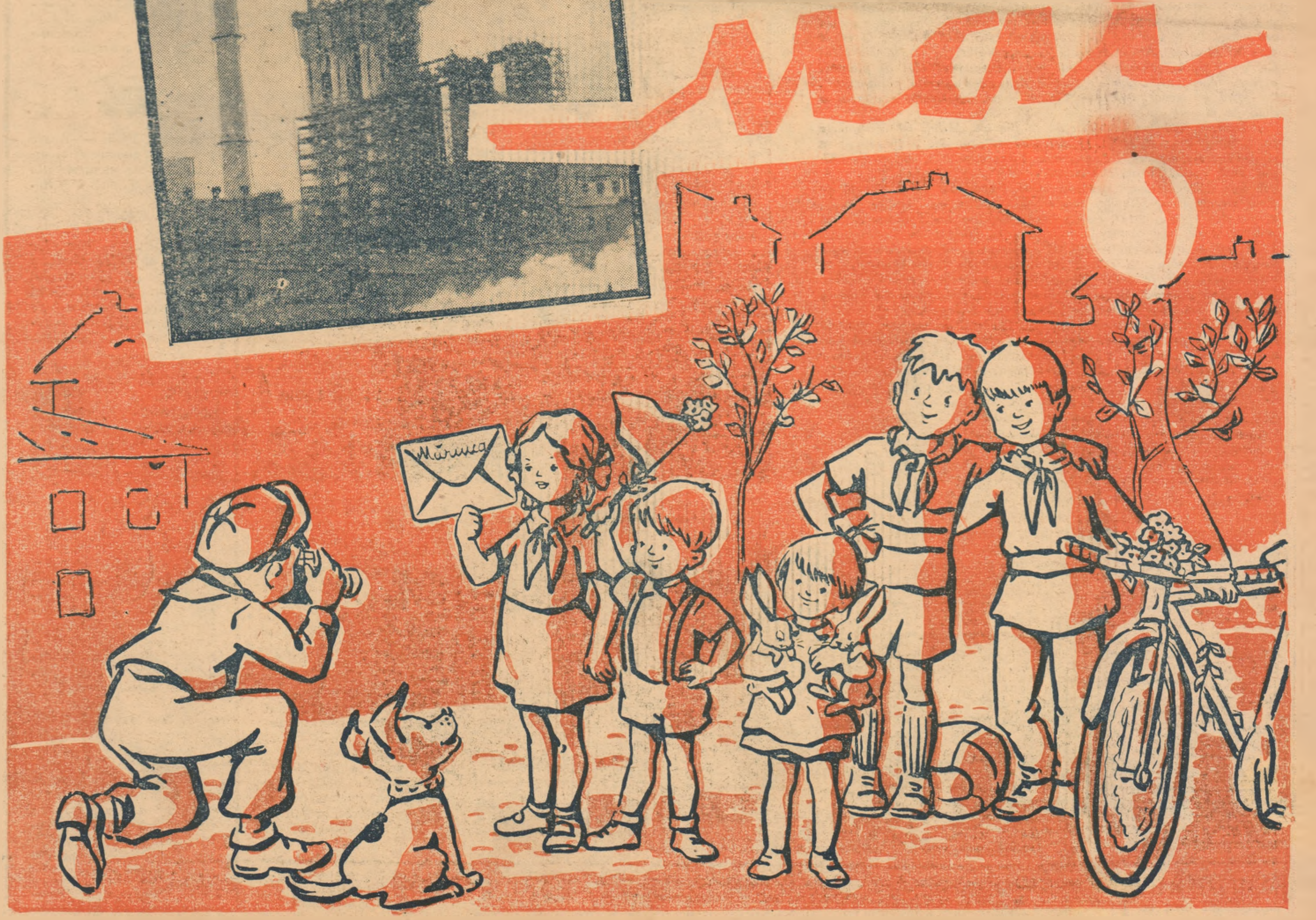
Acuma, în întreaga lume,
Se sting luminile-n fereastră
Tîrziu, precum la casa noastră...

La masă, eu îmi calc cravata —
Și cele patru decorații
Pe haină și le prinde tata.
Zadarnic mama se căznește
Pe nepoțică s-o adoarmă :
Ea tot nu vrea și face larmă.
Acuma, în întreaga lume
Se sting luminile-n fereastră
Tîrziu, precum la casa noastră...

E mîine, marea sărbătoare!
Ce ne aduce flori și soare,
E mîine, marea sărbătoare.
A muncitorului ce luptă
Cu brațul sau cu arma-n mînă.
In ziua asta e stăpînă
Frăția — care-aduce aminte
Grevistului că nu e singur,
Că peste tot prieteni are.

Acuma, în întreaga lume
Se sting luminile-n fereastră
Tîrziu, precum la casa noastră...

ELENA DRAGOȘ

SINT 9 ANI DE-ATUNCI

Astăzi, prieteni, e o zi deosebită: organizaţia noastră de pionieri împlineşte nouă ani! Văd că zîmbiţi, emoţionaţi... Ştiu la ce vă gîndiţi: că nouă ani este exact vîrsta la care un copil poate primi cravata roşie! Aşa-i... Cu acest prilej, pionierii cumpănesc îndelung faptele primului purtător al cravatei roşii, le laudă şi cer să fie sporite. Potrivit acestei frumoase tradiţii, haideţi să cercetăm şi noi, prieteni, cîteva fapte ale organizaţiei de pionieri din ţara noastră.

...Doar a împlinit nouă ani!

PRIMA PROMOŢIE

Din jos, din spre fabrică, Mihai Rusu se întoarce acasă. Are vreo 22 de ani lăcătuşul Mihai Rusu. Este un flăcău voinic, harnic şi cutezător. In urmă cu nouă ani, însă, Mihai era un copil sfios ca o fetiţă şi abia ridica privirea cînd vorbea cu un om mare. Pe atunci era pionier. Mihai este unul din cei 14 copii care au alcătuit primul detaşament de pionieri la şcoala din satul Ciurea. Printre primele acţiuni ale detaşamentului de pionieri a fost crearea unui colţ de livadă, denumită „livada pionierilor".

Anii au trecut, copiii s-au făcut mari, iar livada a crescut o dată cu ei.

Deseori, cînd se întoarce de la fabrică, Mihai îşi încetineşte pasul prin dreptul şcolii şi privirile sale învăluie livada mare şi roditoare de parcă ar mîngîia-o. Fiecare pom îi aminteşte chipul unui copil, al unui prieten.

Caisul de aici, din dreapta, zvelt, împodobit cu o beteală de flori aminteşte de Ileana Teodorescu, fetiţa cu codiţe mici, prinse deasupra capului, care plîngea întotdeauna cînd lua o notă mai mică de opt. Astăzi e laborantă la fabrica de penicilină. Părul acesta îţi aduce în faţă chipul unui copil mărunţel şi tare neastîmpărat căruia îi plăcea ca, în orele de lucru manual, să meşteşugărească tot felul de maşini şi tractoare, Ion Ciaunu. Unde-i Ion acuma? Mihai l-a văzut o dată conducînd cu dibăcie tractorul. Ară şi seamănă pe pămînturile Uricanilor.

Clopoţelul a sunat de recreaţie. Un val de veselie inundă curtea. Sînt multe cravate roşii acuma. Mai ales printre cei mai mărişori, rar să nu fie vreunul pionier. Mihai zîmbeşte cravatelor roşii, livezii, copilăriei sale. Apoi porneşte mai departe

POPA RADU

SÎNT GATA ÎNTOTDEAUNA

In odăiţă, bunicul stătea lîngă sobă iar Nicu completa eticheta unui caiet: Miu Nicolae cl. a V-a B. Şcoala de 7 ani Roseţi. Era bucuros că terminase lecţiile şi că bunicul îi va spune un basm.

— Bunicule, bunicule...

Bătrînul nu-i răspunse. Cu pleoapele lăsate moţăia, lăsînd capul cînd pe un umăr, cînd pe altul. Băiatul luă o carte şi începu să citească, dar nu trecu mult şi aţipi. Ropotul ploii şi căldura îl moleşiră.

Deodată tresări. De afară se desluşeau glasuri. Cineva strigă:

— Măi Grigore, măi!...

Nicu se repezi şi deschise uşa. Un val rece de ploaie îl izbi în faţă, vîntul era cît pe-aci să stingă lampa. Trase uşa şi încercă să desluşească ceva prin bezna de afară. La poarta vecinului Grigore era un om cu un felinar.

— Măi Grigore, să vii repede de vale, la baltă, c-a rupt apa zăgazurile. Da, repede măi! Omul trecu pe lîngă poarta lor, la celălalt vecin şi îi spuse acelaş lucru.

Il frămînta un gînd, de ce nu i-o fi strigat şi pe ei?

Vru să-l trezească pe bunicul, dar se opri. Acesta răsufla adînc şi regulat. parcă ofta.

Acum se dumiri de ce nu-i chemase şi pe ei. Cine s-ar fi putut duce? Bunicul e bătrîn, iar pe el il cred mic. Işi luă paltonaşul, încălţă ghetele şi ieşi tiptil din casă. Afară turna cu găleata, şi era întuneric beznă. Il cuprinse frica, se opri puţin, apoi o luă la fugă în josul uliţei spre baltă.

Aici un grup de oameni cu felinare şi cu lopeţi lucrau. Tocmai terminaseră de încărcat o căruţă cu pămînt. Se sfătuiau care să tragă prin apă căruţa pînă la celălalt capăt al stăvilarului. Trebuia cineva sprinten şi uşurel, să nu se-nfunde roatele în mîl. Insă toţi erau oameni înalţi şi voinici.

— Mă duc eu, nene Grigore, sări Nicu.

— Care eu? Bată-te să te bată, ce cauţi aici? Hai fugi acasă. Nu-i asta treabă pentru copii, hai, hai, repede.

— Nu plec acasă, am venit să lucrez! Şi Nicu sări repede în căruţă. Ţinea hăţurile cu toate puterile, să nu simtă caii cine-i struneşte. Cu atenţia încordată, uită că e făcut ciuciulete, nu mai simţea ploaia şi vîntul care-l biciuiau din toate părţile.

Pe de lături oamenii îl urmau, pe stăvilar. Erau îngrijoraţi. Dacă se întîmplă ceva? Apa-i mare. caii speriaţi.

— N-ai frică bade Ioane. Se amestecă în vorbă vecinul Grigore. Nicu îi pionier, cînd se apucă de-o treabă, o face; eu îl cunosc.

Vecinul Grigore a avut dreptate. Nicu a lucrat alături de oameni pînă în zori. Nicu a respectat răspunsul la chemare: „Sînt gata întotdeauna".

VIŞAN LIDIA

LETOPISEŢ PIONIERESC

La 30 Aprilie 1949, au luat fiinţă primele detaşamente de pionieri. Copiii de atunci sînt astăzi oameni în toată firea... Sînt 9 ani de atunci şi ne îndreptăm spre al zecelea, iar fiecare an e însemnat de fapte şi întîmplări minunate.

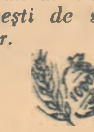
Octombrie 1949 — *Organizaţia de pionieri din R.P.R. primeşte în dar drapelul pionierilor sovietici.*

1 iunie 1950 — *Partidul a dăruit copiilor Palatul pionierilor din Bucureşti.*

Iulie 1951 — *Este al doilea an al marii acţiuni pioniereşti de strîngere a spicelor.*

Iunie 1952 — *In centrele regionale au loc etapele finale ale primului concurs de cîntece şi dansuri al pionierilor.*

Aprilie 1953 — *Pionierii participă la un mare concurs de daruri pentru delegaţii la cel de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor de la Bucureşti.*

August 1955 — *Apare primul Regulament al organizaţiei de pionieri din Republica Populară Romînă.*

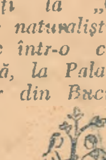
Iunie 1956 — *Are loc cel de al II-lea Congres al Uniunii Tineretului Muncitor. Aci s-a discutat şi despre organizaţia de pionieri şi s-au luat hotărîri importante.*

★

Iulie 1957 — *In cinstea celui de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor, ştafeta „Scînteii pionierului" şi a C.C. al U.T.M. înconjoară ţara străbătînd 2502 km,*

Aprilie 1958 — *Pentru prima oară, micii naturalişti din ţara noastră, participanţi la „Concursul micilor naturalişti", se întrunesc într-o consfătuire pe ţară, la Palatul pionierilor din Bucureşti.*

Peste un an Organizaţia de pionieri din R.P.R. va împlini un deceniu. Pentru această mare sărbătoare, pionierii au început să se pregătească de pe acum.

Fragmente dintr-un jurnal

La Iaşi, am găsit un jurnal neobişnuit. Este un jurnal călător al raionului. Se opreşte în fiecare unitate din raion şi fiecare unitate însemnează în el o bucată de vreme, cît rămîne jurnalul acolo. Şi apoi, prin instructorul superior, merge mai departe după un itinerariu dinainte stabilit. Să răsfoim paginile lui...

Mălusteni
31. octombrie 1956.

Avem o staţie de meteorologie — chiar ieri am terminat-o. Tot timpul cît Donose Emil ne-a făcut girueta, nu ne-am mişcat de lîngă el. Ne-am împrietenit bine cu Emil deşi e mai mare. E utemist. Azi am scris prima pagină în graficul temperaturii. In curînd vom alcătui un buletin meteorologic.

1. noiembrie 1956

Astăzi am învăţat angajamentul pionieresc... Il ştiu cuvînt cu cuvînt. Sînt în clasa a III-a şi mîine, împreună cu trei colegi, voi primi cravata roşie...

Vino mai repede mîine...

Tutcani
5. noiembrie 1956

In clasa noastră sînt multe discuţii—citim şi învăţăm despre multe. Vrem să ştim cum s-a născut pămîntul, stelele şi celelalte planete. Care este originea omului şi cum se învîrteşte soarele în jurul pămîntului. Noi ştim că toate au o explicaţie ştiinţifică. Nu se datoresc unor puteri nevăzute... Vom avea o adunare cu tema „Ce vrem să aflăm".

Blăgeşti
15. noiembrie 1956

Stamate Elena, Chirilă Constantin şi cu mine sîntem buni prieteni. Azi am fost tustrei să ajutăm la construirea şcolii noi. Peste tot sîntem nedespărţiţi. Chirilă ar fi avut azi pofta de joacă, dar nu l-am lăsat şi a venit cu noi. Acolo, ce să vedeţi, i-a plăcut atît de mult că, pînă la urmă, tovarăşa instructoare l-a citat pe ordin de zi. Fusese cel mai harnic. Şi eu şi Elena am fost citaţi. Curînd şcoala va fi gata. Vom avea şi o sală mare de festivităţi...

Epureni
20. mai 1957

Stăm pe bancă la umbra unui copac. Lîngă mine stau cele trei Lupeş — Ecaterina, Vasilica şi a treia, tot Ecaterina. Invăţăm un cîntec. In jur e linişte. Ne simţim atît de bine şi parcă am tot cînta. Lîngă noi a venit şi Buciu Ene. Cine nu ştie ce frumos spune el poezii şi cîte poezii nu ştie el! S-a aşezat pe iarbă, lîngă noi, şi a început a recita din Coşbuc...

N-am făcut mare lucru în după amiaza asta, dar mi-e sufletul plin de ceva şi nu ştiu ce...

★

Jurnalul continuă să meargă prin unităţi. Se opreşte întrun loc, pe pagini se înşiră însemnări. Şi apoi merge mai departe...

Iar peste ani, vom citi un letopiseţ al pionierilor din regiunea Iaşi.

B. CARAGIALE

- **Scrisoare din Belgia către prietenii sovietici**
- **Micii partizani algerieni**
- **Cînd Paul Robesson a împlinit 60 de ani**
- ***Demonstrația copiilor din Iohanesburg***

Peste munții și apele lumii răsună un cintec. Cintă copiii, florile vieții...

Și cintecul lor e felurit, fiindcă unii trăiesc sub cer senin și sub caldă priveghere, iar altora li-i ferecată lumina sub lespedea mizeriei și asupririi.

Și copiii lumii luptă, după puterile lor fragede. Ca să nu mai fie intuneric și asuprire, să nu mai secere coasa războiului. Și cîntecul lor cheamă prietenia, cheamă pacea, cheamă fericirea...

DRAPELUL

Prin lupta eroică a poporului vietnamez, o parte din această țară a fost eliberată din ghearele colonialiștilor. In partea de sud însă, unde încă stăpînesc capitaliștii, domnește sărăcia și asuprirea. Totuși, copiii Vietnamului de Sud cred cu tărie că va veni și pentru ei o zi a libertății, iar inimile lor nutresc o ură înverșunată împotriva cotropitorilor. Multe pagini s-ar putea scrie despre acești copii neînfricați, despre faptele lor.

Una din aceste fapte s-a petrecut într-un orășel în care soldații lui Ngo Din Diem — reprezentantul băștinaș al colonialiștilor — terorizau și schingiuiau populația. Intr-o casă fusese descoperit un steag roșu, cu o stea aurie în cinci colțuri: drapelul național al Republicii Democrate Vietnam. Infuriat, un ofițer a dat ordin ca cineva dintre locuitori să rupă în bucăți steagul. Nimeni însă n-a vrut să execute mîrșavul ordin. Și deodată, în mijlocul tăcerii, a ieșit din mulțime un băiat de 10—12 ani. A smuls steagul din mîna ofițerului și s-a înfășurat cu el, strigînd cu glasul sugrumat de emoție.

— Steagul acesta a adus libertatea și fericirea atîtor familii vietnameze! El a dat atîtor copii bucuria de-a învăța carte. Cine vrea să-l sfîșie, să-l sfîșie odată cu trupul meu!

Niciodată oamenii adunați acolo, întregul popor vietnamez, nu va uita cuvintele acestui băiat de 12 ani.

La o demonstrație pentru pace, în Anglia, în timp ce părinții sînt in coloană, micuța Sarah Van Tinteran din Petersfield stă în căruț păzită de cîinele ei Dachsund.

Legendarul TILL

In fiecare vară, din mai toate colțurile lumii, mulți copii vin să-și petreacă vacanța pe coasta însorită a Crimeii, ca oaspeți ai pionierilor sovietici. Anul trecut, la Artek, a poposit și un grup de pionieri belgieni. Au petrecut zile plăcute, pline de cîntec și voioșie, apoi, luîndu-și cu emoție rămas bun s-au îndreptat spre patria lor.

...De-acolo, din Belgia, pionierii sovietici au primit curînd o scrisoare în care noii lor prieteni le mulțumeau frumos pentru minunata vacanță, trimițîndu-le cuvinte de nețărmurită prietenie și dragoste.

„Uniunea Pionierilor din Belgia — glăsuia scrisoarea — poartă brodat pe drapelul ei numele legendarului erou al poporului nostru, Till Eulenspiegel. Till a trăit de mult, ori poate e numai un simbol al trecutului frămîntat. Dar nouă ne e drag și e viu în inima noastră. Prin faptele sale, seamănă mult cu eroii voștri Zoia, Matrosov, Alexei Meresiev. Till și-a iubit cu înflăcărare patria, pe care dorea din toată ființa sa s-o vadă liberă și fericită. El a luptat cu ură și îndîrjire împotriva cotropitorilor, iar în traista lui de drumeț purta cenușa tatălui său, ars pe rug de către aceștia.

Dragi prieteni sovietici, noi vom lupta din răsputeri pentru ca toți copiii lumii să-și dea mîinile, alcătuind pe tot globul un cerc în care să nu mai rămînă loc decît pentru pace, prietenie și fericire".

Ca un porumbel alb scrisoarea pionierilor belgieni, a dus, peste mii de kilometri, dorința lor arzătoare...

Din Arkansas în Cehoslovacia

Litlle-Rok, Arkansas... Două nume care sînt vii în amintirea tuturor. Fiindcă nu-i mult timp de cînd în această localitate americană s-au iscat mari frămîntări din pricina rasiștilor, care interziceau copiilor negri să învețe în școlile albilor.

Persecuția continuă și azi. Dar micii negri sînt curajoși, dîrzi, nu se sperie de bătăi și amenințări. Copiii din lumea întreagă urmăresc cu simpatie lupta lor, trimițîndu-le scrisori de prietenie, de încurajare.

Printre prietenii aceștia ai școlilor din Litlle-Rok se numără și pionierii orașului Telci, din Republica Cehoslovacă. In dorința lor de a-i ajuta pe școlarii negri, pionierii din Telci au întreprins o largă acțiune de colectare a hîrtiei și fierului vechi. Cu banii strînși — o sumă însemnată — ei vor să acopere cheltuielile de drum ale unui școlar din Litlle-Rok, pe care l-au invitat să învețe în Cehoslovacia.

Gestul frățesc și emoționant al pionierilor din Telci se înscrie cu cinste în marea carte a prieteniei.

In fotografie un grup de copii pe o „stradă" de la periferia orașului Tokio. Viața lor este lipsită de orice bucurie.

Chinuită este viața copiilor din țările coloniale. Chipul acestui mic algerian în mijlocul ruinelor, provocate de război, mărturisește aceasta din plin.

ȘTIRI

Pentru libertate

De mulți ani, copiii Algeriei îndură suferințele războiului pe care colonialiștii francezi l-au dezlănțuit pentru a înăbuși dorința de libertate a poporului. Detașamentele de partizani algerieni luptă însă cu eroism împotriva ocupanților. In aceste detașamente se înrolează și mulți copii, care învață cu dibăcie să mînuiască pușca.

Prietenii lui Paul Robesson

Pionierii din satul Bagan, regiunea Novosibirsk, se bucură mai de mult de prietenia marelui luptător pentru pace Paul Robesson. De curînd, ei au primit din partea lui Paul Robesson o scrisoare însoțită de o fotografie cu următoarea dedicație: „Familia Robesson vă trimite cele mai calde salutări și urări de fericire".

In ziua de 9 aprilie 1958, cînd Paul Robesson a împlinit vîrsta de 60 de ani, copiii din îndepărtatul sat siberian i-au trimis în dar cîntărețului american un album cu desene și fotografii.

Vuietul bombardierelor

JAPONIA. Tot mai dese sînt cazurile cînd cerul senin al acestei țări este împînzit de fumul plumburiu al avioanelor americane. Școlile așezate în apropierea bazelor militare aeriene sînt nevoite să-și întrerupă lecțiile din cauza vuietului înspăimîntător al bombardierelor.

Micii africani

Autoritățile din Iohanesburg (Uniunea Sud-Africană) au interzis copiilor „de culoare" să învețe în aceleași școli cu albii, silindu-i să meargă 18 km pînă la o școală din localitatea Lenz. Micii africani au organizat o demonstrație de protest la care au participat și cei vîrstnici.

NECAZURILE DOMNULUI GUŞĂ

de Marin Călin

In ajun

— Iţi permit să mă însoţeşti, duduie. In asta seară sînt cavalerul dumitale.

Hermina tresări. In faţa ei sta ţanţoş, cu zîmbet strîmb şi privire piezişă, agentul de siguranţă domnu' Guşă.

— Haida-de... fără ţambal că-ntorc foaia. Sau poate vrei să te scutur puţin de seamă ?

Hermina tăcu. Era limpede că e arestată. Dar de ce aici, la poarta fabricii şi de ce acum ? Mergînd, îşi revizuia în minte întreaga activitate din ultimele zile. De la şedinţa de celulă trecuse aproape o săptămînă. Locuinţa, sigură, şi toţi participanţii, tovarăşi bine cunoscuţi. Despre asta nu putea fi vorba. Se pare că totul a fost în ordine. Şi totuşi...

Firavă, îmbrăcată în halat albastru, cum ieşise din fabrică, Hermina mergea tăcută, încercînd să ghicească motivul arestării. Domnul Guşă, agent experimentat şi „psiholog", interpreta în felul dumisale tacerea bruscă a Herminei :

— Te-am şifonat, duduie ? Regret ! De felul meu sînt băiat manierat şi fin dar... nu mi place cu ţambal ! Şi d-aia te aş sfătui să te porţi frumos şi la Siguranţă. E în binele dumitale. Şi-apoi, cîteva zile... n-or să-ţi strice.

Limbuţia domnului Guşă fu pentru Hermina ca o cheiţă în lacătul îndoielilor. Cîteva zile... Azi sîntem în 27 aprilie. Deci domnii de la Siguranţă respectă „tradiţia". Numai că s-au trezit tîrziu...

Şi floarea zîmbetului îşi flutură o clipă petalele în ochii fetei.

La Siguranţă, în încăperea mohorîtă şi rece Hermina întîlni printre arestaţi chipuri cunoscute. O priveau cu linişte. Şi în clipa aceea înţelese şi mai bine că „afară" totul va decurge în ordine.

— Iată-ne ajunşi, oftă satisfăcut, mai mult ca pentru sine, domnul Guşă. Apoi, dintr-o obişnuinţă profesională, către Hermina :

— Cunoşti pe cineva din sala asta ?

— Pe dv. domnule Guşă !

Domnul Guşă nu sezisa ironia din răspunsul Herminei. De altfel nici n-aştepta răspuns. Privindu-i pe arestaţi, gîndea mulţumit : „Astăzi am făcut treabă bună : 23 de păsărele la colivie. Numai la fabrica Dîmboviţa am dibuit 4 suspecţi. Mîine, alţii la rînd..."

Demonstraţia

Bolborosind şi agitînd în neştire bastonul de cauciuc, domnul Guşă, cu ochii injectaţi de supărare şi de rachiu, se ducea „la datorie" în zori.

Cerul senin de mai îşi resfira darnic lumina peste caişii în floare. Cîţiva hulubi turuiau sub streşini, fîlfîind aripi de bucurie şi alb. Stăruia în văzduh, pretutindeni, un parfum tainic şi o aşteptare.

Dar nările sensibile ale domnului Guşă erau făcute să adulmece doar mirosul de mititei piparaţi, iar ochii dumisale, galbeni ca de mîţă, învăţaţi doar cu umbra beciului. Dar şi să fi fost altfel, domnul Guşă, n-avea timp să vadă. Era cătranit pînă-n rărunchi. Operase noaptea ultimele arestări. Era convins că nici un muncitor nu va ieşi de 1 Mai la demonstraţie. Şi se gîndea cu satisfacţie la gratificaţia ce i-o va înmîna, felicitîndu-l signor Antonio, patronul fabricii „Dîmboviţa".

Şi acum, de dimineaţă, explodase ca o bombă vestea : o secţie întreagă de la Dîmboviţa nu lucra. Ţesătoarele ieşiseră la demonstraţie. Signor Antonio îi ocarîse cumplit pe toţi „dobitocii" şi incapabilii de la Siguranţă. Aprecierea asta îl sîcîia cumplit. „Dacă signor Antonio ar şti romîneşte — îşi zicea el furios, — i-aş explica personal că eu, Guşă, mi-am făcut datoria.

Păi să mă fi văzut dumnealui cum am „interogat-o" pe aia de la fabrica Dîmboviţa. Nu-i mai trebuia nici certificat de internare la spital... Şi astăzi? Poftim ! O secţie întreagă la demonstraţie ! Ei las'ca le-arăt eu demonstraţie ! Şi cu ochii holbaţi de furie, cu degetele încleştate pe bastonul de cauciuc, domnul Guşă se îndreptă spre traseul demonstraţiei. Ajuns în dreptul străzii Cîmpineanu, întîlni capătul coloanei. Celălalt capăt era tocmai în piaţa Ateneului. Tropotul paşilor vuia ca marea. Domnul Guşă simţi un gol în pîntece şi vitejia i se irosi într-o clipă. Dar îi mai veni inima la loc văzînd că nu e singur : o companie de poliţişti se străduia să împrăştie mulţimea de pe trotuare, pentru a ajunge la coloana de manifestanţi. Invălmăşeală, chiote, îmbrînceli. Dar, pe firul străzii, în pas cadenţat şi egal, în rînduri strînse şi drepte o coloană înainta impetuos strigînd lozinci şi fluturînd drapele roşii. Inainta masiv ca un colos pe care nici o forţă din lume nu-l putea opri. O forţă uriaşă talazuia deasupra rîndurilor, străbătînd ca o ameninţare şi un avertisment pe sub storurile trase din Calea Victoriei şi în palatul regal. Undeva, în mijlocul coloanei, se născu, firav, un cîntec. Apoi prinse să crească, în cadenţă, suind către înălţimi, împînzind ca o flacără străzile, văzduhul. In cîntecul acesta, domnul Guşă simţi o ameninţare cumplită, uriaşă. Instinctiv, ridică bastonul să lovească.

Ce-a urmat, domnul Guşă n-a putut niciodată să înţeleagă. Două braţe puternice, ca două cîngi, l-au strîns şi l-au răsucit. A mai avut timp să vadă un chipiu de ceferist, o fulgeratură, şi parcă a zărit cum se prăvăleşte Palatul Telefoanelor. Şi-a revenit însă imediat. Dar ciudat, nimeni nu se mai ocupa de el, nici să-l izbească, nici să-l apere.

Insă lovitura primită continua să-i treacă prin faţa ochilor fire de borangic şi stele. Şi aşa printre fire de borangic şi stele a văzut un agent pe care-l cunoştea şi care, încercînd ca şi el să lovească cu bastonul de cauciuc s-a rostogolit ca un hîrdău. Poate că era propria lui imagine. Dar domnul Guşă n-a mai stat să se dumirească. A luat-o la fugă, buimac, pe strada Matei Millo în jos.

In grădina Bobuleanu

Inserarea a adus în grădina Bobuleanu umbră deasă şi arcuşuri pe scripcile lăutarilor. Incepuse dansul.

Aşezat la o masă, cu litra de ţuică dinainte, domnul Guşă îşi recapitula în gînd misiunea : „Aici, la Bobuleanu, va fi astă seară un miting al comuniştilor. Va vorbi unul, Bujor. Individul trebuie arestat..."

Deodată scripcile tăcură. Lăutarii îşi plimbau indiferenţi sacîzul pe arcuşuri, cînd se apropiară de ei cîţiva „cheflii" cu sticle de bere şi pahare.

— Beţi fraţilor şi voi. Azi e 1 Mai, Ziua Solidarităţii Internaţionale a Oamenilor Muncii.

De undeva, de la o masă, se strigă o lozincă. Domnul Guşă începu să fie atent şi căuta masa cu pricina. Unul dintre cei ce ciocniseră cu lăutarii începu aşa ca omul cu chef să povestească lăutarilor despre coloana care a demonstrat prin faţa palatului. Domnul Guşă deveni îngrijorat. Povestitorul vorbea curgător, convingător. Toată lumea din grădină asculta. Nervii domnului Guşă s-au răsucit. Erau puşi la grea încercare. I-ar fi pleznit acestui guraliv cîteva bastoane să-l facă să tacă. Dar se temea că, demascîndu-se, nu-l va putea aresta pe Bujor. Şi a răbdat. „Nu-i nimic, îl voi aresta şi pe ăsta odată cu Bujor", s-a consolat el. Lăutarii au ciocnit, iar musafirii lor au trecut fiecare la masa lui. S-au ciocnit pahare şi de la mese s-au strigat din nou lozinci. Domnul Guşă fierbea. Aştepta mitingul, care nu mai începea. Şi a început să ţină sub observaţie masa „guralivului". Parcă în ciuda lui lăutarii au început o sîrbă înfocată. Cine nu ştie cum se joacă o sîrbă, mai ales de 1 Mai. Toată lumea s-a prins în horă. Toate mesele au rămas goale. Numai pe masa guralivului o pălărie, spre liniştirea domnului Guşă.

S-a jucat periniţa, şi iarăşi sîrba, şi iarăşi dansuri pînă noaptea tîrziu. Şi mitingul tot nu se mai ţinea. Rînd pe rînd, oamenii au început să plece, acasă. La masa guralivului, pălăria rămasă sub observaţia domnului Guşă îşi aştepta proprietarul care nu mai venea.

Tîrziu de tot a înţeles şi domnul Guşă că o pălărie e mai ieftină decît libertatea tovarăşului Bujor, şi că mitingul de fapt s-a ţinut. Furios, a spart sticlele de pe masă, a luat pălăria, a privit-o cu ură, a muşcat-o, a trîntit-o jos şi a sărit cu picioarele pe ea. A fost singura lui biruinţă din ziua aceea.

Vor apare în Editura Tineretului pînă la 25 mai a c.

I. L. CARAGIALE : Schiţe (un volum bogat ilustrat).

EMIL RACOVIŢA : Spre Sud.

H. GR. ANDERSEN: Poveşti.

FELIX ADERCA : Jurnalul lui Andrei Hudici.

DIMOS RENDIS : Copiii Atenei.

IOANA POSTELNICU : Serhi.

VICTOR VINTU: Cine-i Niţă-Peniţă ?

Fluturaţi steguleţele !

(urmare din pag. I-a)

dar nu pretutindeni, la Întîi Mai floarea de purpură a steagului poate lumina în voie ! Ştiţi bine că sînt ţări pe lume unde culoarea aceasta este socotită primejdioasă pentru stăpîni ; de aceea, copiii nu umblă cu steguleţe roşii de Întîi Mai.

Gîndiţi-vă, copii, în ziua aceasta, mai mult ca în alte zile, la micuţa Lotte din Republica Federală Germană, care aude vorbindu-se despre război şi-şi vede fratele mai mare îmbrăcînd uniformă militară, în timp ce ochii tatei sînt mai trişti ca oricînd ; gîndiţi-vă la micul Jim din Harlem, privind în jur la mizeria mai neagră şi mai lucie decît însăşi pielea lui, singur şi fără jucării ; gîndiţi-vă la Tonino, al cărui tată e şomer şi care nu poate să înveţe la şcoală. Gîndiţi-vă, copii, în ziua aceasta, mai mult ca în alte zile la copiii din ţările capitaliste — şi fluturaţi steguleţele voastre roşii !

Întîi Mai adie pretutindeni, la pol şi la ecuator ; Întîi Mai are pretutindeni prieteni, pretutindeni unde trăiesc şi muncesc oameni. Pentru neasemuitul, măreţul cuvînt SOLIDARITATE — fluturaţi steguleţele voastre roşii, copii !

Al. Ovidiu Zotta

PRIMĂVARA

Cînd crezi prea mult în povești...

Poveștile sînt frumoase, copii, și pline de învățăminte, dar numai pentru cei care știu precis pînă unde să creadă în ele !

Iată, eu am un prieten care crede mult prea mult în povești. Il cheamă Goguță. Dacă nu-l știți încă, îl veți recunoaște oricînd pe stradă : de două săptămîni umblă c-o lipsă de doi nasturi la haină. Să umbli fără nasturi e, după părerea lui, o culme a neglijenței, a lipsei de bună-cuviință ! De aceea așteaptă cu înfrigurare clipa în care nasturii vor reapărea. Deocamdată, însă, situația e la fel de grea ca la început. Contrar bănuielilor lui Goguță, vulcanul Etna nu a venit încă să-i coasă nasturii : egoist cum e, se îngrijește numai de erupțiile sale. Nici piramida lui Keops nu și-a amintit c-ar avea vreo datorie față de nasturii lui Goguță. Ba, mai mult, nici Palatul telefoanelor, care, oricum, locuiește în același oraș cu Goguță, n-a mișcat măcar o antenă ca să-l ajute pe băiat.

Săracul Goguță... De două săptămîni umblă cu haina descheiată de-l înfrigurează vînturile și-l arată toți copiii cu degetul. O să-l vedeți și voi ; tremură de frig și de ciudă, dar nu se lasă : acum și-a pus nădejdea în milițienii de la circulație, c-o să-i coasă ei nasturii.

Bietul de el... O să aștepte mult și bine ! Noroc că vin zilele călduroase și o să înceapă să lasă în cămașă !

...Vedeți, copii, ce înseamnă să crezi prea mult în povești ?

SPIRIT AUTOCRITIC

Acum vreo patru luni, detașamentul lui Milucă Vasilescu a strîns 675 kg de fier vechi. Bun lucru, nimic de spus. Instructorul, dirigintele, ba chiar și directorul școlii a felicitat cu căldură detașamentul.

Simțindu-se într-al nouălea cer de mîndrie, Milucă s-a simțit obligat să organizeze îndată o adunare cu tema : „Cum am strîns fier vechi".

După o bucată de timp, Milucă constată că, față de alte detașamente, detașamentul său stă prost cu activitatea tinerilor naturaliști. De aceea, puse urgent la cale o nouă adunare, intitulată : „Aspecte ale naturii, observate în timpul stringerii fierului vechi".

Și așa urmară, din două-n două săptămîni, alte adunări asemănătoare :

— Stringerea fierului vechi — mijloc de menținere a formei sportive.

— Cum i-au ajutat elevii fruntași pe cei codași, la strinsul fierului vechi.

— Stringerea fierului vechi, prilej de întrebuințare a timpului liber.

...Iată, însă că deunăzi, în plină adunare de unitate, cineva a spus totuși că detașamentul lui Milucă a avut o foarte slabă activitate în acest an, că nu s-a ocupat de nimic serios !

Enervat, Milucă a sărit de-un cot :

— Cum „nu ne-am ocupat de nimic serios"? Afirmația aceasta e greșită ! Adevărul e că ne-am ocupat și de tinerii naturaliști, și de sport, și de felul cum elevii fruntași îi ajută pe cei codași, și de întrebuințarea timpului liber !

Zărind figurile dezaprobatoare ale celor ce-l ascultau, Milucă șovăi o clipă și ridică din umeri :

— Ce-i drept, mai avem și unele lipsuri... De pildă, țin să recunosc deschis, că n-am pus încă destul de bine la punct problema stringerii fierului vechi !

CAVALERII PRAȘTIEI

Băieții din strada „Cavalerii de la Malta" ne-au trimis următoarea scrisoare :

„Tovarăși,

E primăvară. Răsar florile, cerul e senin, pomii înfloresc și, ceea ce e mai însemnat, răsar pe cer mii de păsărele care poposesc în pomi. Se întorc la noi, din țările calde, rîndunelele, mierlele, privighetorile și alte multe păsărele a căror venire ne bucură foarte mult. De cînd le așteptam... Acum, că, în sfîrșit, au sosit, dăm zor să isprăvim ceea ce ne-am propus să realizăm în cinstea lor :

— praștii cu crăcan

— praștii fără crăcan

— praștii de sfoară

— praștii de zgîrci

— praștii cu buzunar de piele

— praștii cu buzunar de vinilin (inovație)

— pietricele sferice

— pietricele cubice

— pietricele de care-or fi

Utilați cu toate acestea, ne vom apropia tiptil de pomii în care au poposit păsărelele și vom trage fără milă în... aceia care nu le vor da pace să se odihnească și să-și vadă de cuiburile și grijile lor !"

EPIGRAME

Un colecționar de autografe care nu respectă regulile de circulație.

Deși plătește o amendă,
Se sterge fericit de praf :
În schimb, primește în agendă,
Un inedit autograf !

Unuia care spune că nu-i place matematica.

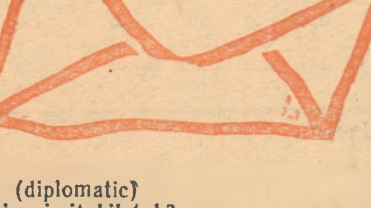
Matematica nu-i place
Dar cînd socoteala-și face
Cîtă vreme mai durează
Pînă se sfîrșește ora —
Scade — adună — calculează
Mai ceva ca Pitagora !

Unui elev slab la istorie.

Cînd răspunde la istorie
Parcă-l Horia pe roată
Și cînd ia un 5, victorie :
Ca Napoleon arată !

UITUCILĂ LA SADIT POMI

O scrisoare cu . . .

Actul I (analfabet).

(Se petrece în timpul orei de romînă. Niță, fericit că nici astăzi n-a fost scos la răspuns, s-a apucat să scrie o scrisoare. E prima lui scrisoare de acest fel și, he—he ! e secretă ; îi ține paravan cu cotul. Cu părul zburlit de emoție, Niță scrie :

„Draga mea

Io țin mult l-a tine e primăvară. Cear fi-i să Ne plimbăm odată împreună am un dox Grozav țil Dau și ție mergem în parc așteaptămă după Ore,

A-l tău

Niță ! ! ! !

Roșcovan și înfierbîntat, Niță împăturește biletul ; e pentru Angela, dintr-a VI-a B).

Niță : (recitind scrisoarea). E valabilă ! Acum, s-o trimit în recreație cu un puști dintr-a treia !

Actul II (diplomatic)

Niță : Ai primit biletul ?

Angela : (prietenoasă). Da ! Mi-a făcut plăcere, l-am citit și colegelor. Ne-am distrat de minune !

Niță : (fericit, mîndru) Zău ? E valabil ! O să-ți mai scriu și altele !

Angela : Tot așa de ...valabile ?

Niță : Mai ceva ! Ei, mergem la plimbare ?

Angela : Poate că da, dar mai întîi... (deschide ghiozdanul și o dată cu

Actul III (filantropic)

scoate cartea de gramatică și reia) ...mai întîi n-ar strica să te învăț nițică gramatică ! Ia maculatorul...

Niță : Cum ? Ce ? Hm... (și deoarece Niță nu mai are nimic valabil de spus, cade CORTINA).

BUCLUCAȘĂ

SUB DRAPELUL UNITĂȚII

In aceste zile, peste tot detașamentele și unitățile și-au trecut în revistă realizările, au organizat acțiuni interesante și i-au evidențiat pe fruntași.

Iată, de pildă la Școala medie nr. 28 din București, 7 dintre cei mai buni pionieri au fost fotografiați sub drapelul unității.

Surpriză pentru prieteni

Din curtea S.M.T.-ului iese un grup gălăgios de copii. Sînt pionieri din cl. a VI și a VIII-a din comuna Horia, raionul Măcin.

Se întorc de la cercul „tinerilor tractoriști". A fost interesant mai ales că de data aceasta s-a urcat fiecare pe tractor și i-a dat drumul. Mulți s-au hotărît să devină tractoriști cînd l-au văzut pe Marin Pricop, Costache Vătafu și pe alți muncitori stăpînind namila aceea de tractor.

Și de cîte ori se întorc de la cerc, discuțiile despre tractor și piesele lui nu mai contenesc pînă în sat. De data aceasta însă, curios, tractorul fusese uitat: nu despre el era vorba.

— Atunci ne-am înțeles, ne întîlnim amîndouă detașamentele la școală și împreună mergem la S.M.T. — recapitulă Iacob, unul dintre copii.

— Da, după 8, cînd n-o să mai fie nimeni la S.M.T.

A doua zi de dimineață, înarmați cu cazmale, sape, greble și acoperiți cu totul de puieții pe care-i duceau în brațe, pionierii clasei a VI-a și a VII-a se îndreptau către S.M.T.

Găsindu-l numai pe paznic, cu care erau înțeleși, s-au și apucat de lucru. Pe parcela S.M.T. care era nefolosită încă, au început să măsoare, să sape gropi și apoi să sădească puieții. Către prînz, o adevărată pădurice se ridica lîngă S.M.T. Obosiți dar mulțumiți de surpriza pregătită munci[illegible]lor, privesc puieții de arțar și s[illegible], care acum tremură firavi la adierea vîntului, dar care, peste cîțiva ani, vor fi prieteni puternici și folositori.

E. TOFAN

Strîngeți hîrtia!

Intr-una din pauze, în clasa a IV-a a Școlii de 7 ani nr. 4 din Satu-Mare, s-a încins o discuție care n-a durat mai mult de 5 minute. Erau de față și cîți va copii din clasele mai mici.

— Să facem totul în liniște... Dacă află cineva, s-a dus — începu un băiat.

— Dar care este planul? întrebă Cosma Doinița.

— Păi, acțiunea să înceapă la... la la ora 13. E bine?

— Da, da, e bine.

— Eu voi lua cîțiva băieți și vom pătrunde în pivniță, sări Ardeleanu.

— Insă în cea mai mare liniște — Și aveți grijă...

— Eu zic să stăm cele două pauze care au mai rămas, în clasă. S-ar putea să ne dea cineva de gol — propuse Ferenczi.

In aceeași clipă, pe ușă intră val-vîrtej, un băiat roșu la față, cu părul în dezordine

— S-a făcut!... S-a aranjat! — spuse el abia trăgîndu-și suflarea. Vom avea și-o căruță... O căruță mare...

★

La ora stabilită pe poarta cooperativei „Mondiala" din Satu-Mare au pătruns o mulțime de copii. Așa cum fusese stabilit, prima intră în acțiune echipa lui Ardeleanu... Copiii înaintau cu băgare de seamă printre grămezile de lăzi și scînduri. Era rece în pivniță. S-au oprit. Cu un scîrțiit prelung o ușă joasă s-a dat la o parte. Intuneric beznă. „Oare ce-o fi aici?"

— Lumină — spuse cineva scurt.

O rază de lanternă străbătu întunericul și după ce se plimbă pe tavanul plin de praf și pe la colțurile împînzite de păianjeni, se opri asupra unor grămezi de carton. Carton tăiat în felurite forme și mărimi. Nu mai folosea la nimic. Ochii copiilor erau plini de mirare. La o asemenea „bogăție" nici c-au gîndit măcar. Cătălina a dat fuga afară și-a mai chemat cîțiva copii. Care mai de care își încărcau brațele cu carton.

— Grozav... Grozav — repeta întruna Ardeleanu.

Căruța care-i aștepta la poartă se umplu cu repeziciune... Exact o oră a durat totul. Copiii strînseseră aproape 500 kg deșeuri de carton.

— Venim și luni după ore... N-ați văzut cît a mai rămas? — propuse Cătălina... Acțiunea continuă!

După cum vedeți acțiunea e absolut secretă. Nu știe de ea, în afară de copii, decît conducerea, cooperativei, (care, le-a dat, de altfel, și căruța)

Din cartonul strîns se vor face multe caiete, maculatoare și alte lucruri pentru folosința școlarilor.

EMIL DOBRESCU

Măriuca de vorbă cu cititorii

Răsfoiesc ultimele scrisori. Aproape toți prietenii îmi povestesc cum se pregătesc pentru marea sărbătoare a primăverii — 1 Mai. Unii, încă de multă vreme, au făcut straturi de flori în fața școlii. Și știți de ce? Ca pînă la 1 Mai florile să fie mari, să înflorească. Alții, mai pricepuți, au curățat pomii și i-au văruit. Pe acasă au măturat curțile sau au așezat flori la ferestre. In afară de acest lucru, de care m-am bucurat mult, sînt notele bune pe care le-ați luat în ultimele zile. Bineînțeles că întrecerile sportive, munca pe lotul școlar sau strîngerea fierului vechi, a hîrtiei și a sticlei, precum și cîntecele care răsună pînă departe, dovedesc că voi întîmpinați această sărbătoare cu multă plăcere. Dacă sînteți curioși, vă spun cum mă pregătesc și eu.

Impreună cu colegii mei, de două săptămîni, în fiecare zi, cîte 2-3 ore facem repetiție de defilare. Vrem să trecem frumos prin fața tribunelor. Dacă va fi cald, toți vom ieși în costume pionierești cu cravate la gît și cu buchete de flori în mînă.

Și acum, cîteva răspunsuri:

ȘERBAN NICOLAE, COMUNA BABADAG, CONSTANȚA.

Vestea trimisă de tine m-a entuziasmat mult, încît țin neapărat să-ți răspund prin gazetă. Auziți și voi: ei au amenajat un colț viu la școală, format din păsărele: vrăbiuțe, ciocîrlii și porumbei. Păcat, Nicolae, că nu mi-ai spus mai de mult despre acest lucru că îți dădeam o idee minunată: împreună cu colegii tăi să creșteți mai mulți porumbei fără să știe nimeni și în ziua de 1 Mai fiecare dintre voi să ascundeți cîte un porumbel în mînecă, iar cînd treceți prin fața tribunei, toți să ridicați mîinile în sus și porumbeii să se înalțe.

ȘTEFAN FLORICA, COMUNA BEȘENOVA NOUA — TIMIȘOARA.

Ați petrecut timpul liber cu folos. Se vede că n-au fost puține kilograme de fier vechi dacă v-ați putut cumpăra un aparat de radio cu 3.200 lei. Eu vă doresc să ascultați cu plăcere emisiunile speciale pentru voi, și cîntecele care vă plac mult. In scrisoarea viitoare, aștept să-mi spui cîte păsărele au venit în cuiburile construite de voi.

BARBU C. PARASCHIVA, COMUNA CIOCHINA — BUCUREȘTI.

Nu e rău că v-ați gîndit să înfrumusețați comuna de 1 Mai. Cei 310 pomi fructiferi pe care i-ați sădit pe marginea șoselei vor da alt aspect comunei.

CHINDRIȘ ADRIANA, CLASA III-A, COM. IEUD, REGIUNEA BAIA MARE.

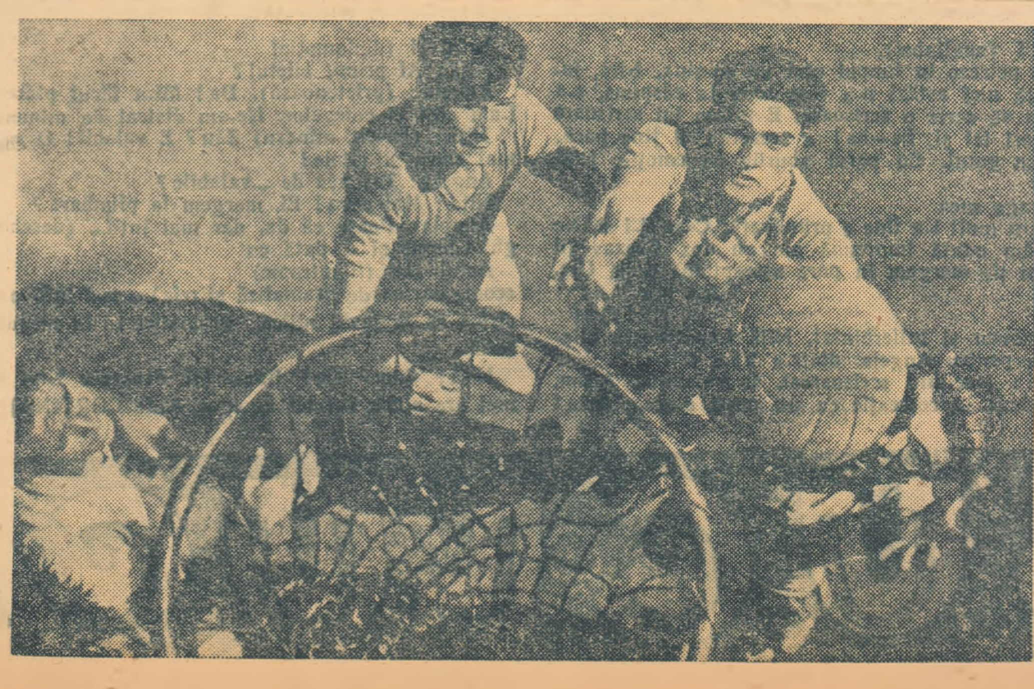
Mult mi-a plăcut această scrisorică, de aceea v-o citesc și vouă.

„In afară de cîntecele și dansurile pe care le-am pregătit pentru ziua de 1 Mai, în mod deosebit ne-am preocupat de învățătură. De aceea, acum ne putem lăuda cu clasa noastră. Cei mai mulți dintre noi sînt fruntași la învățătură.

BOTH NICOLAIE, ORAȘUL DEJ.

Inițiativa voastr[illegible] a vă crea o echip[illegible] handbal pe unitate este foarte bună. Dacă ați format întîi echipe pe detașament, urmăriți cînd se dispută meciurile dintre ele și selecționați-vă jucătorii cei mai buni. In felul acesta veți putea forma o echipă puternică. Iar perspective sînt multe. Locul I pe oraș, vă așteaptă. Pînă atunci... spor la antrenament.

Măriuca

★

La Palatul pionierilor din București, s-a desfășurat „Cupa 30 Aprilie". In fotografie, aspect de la un meci de baschet.

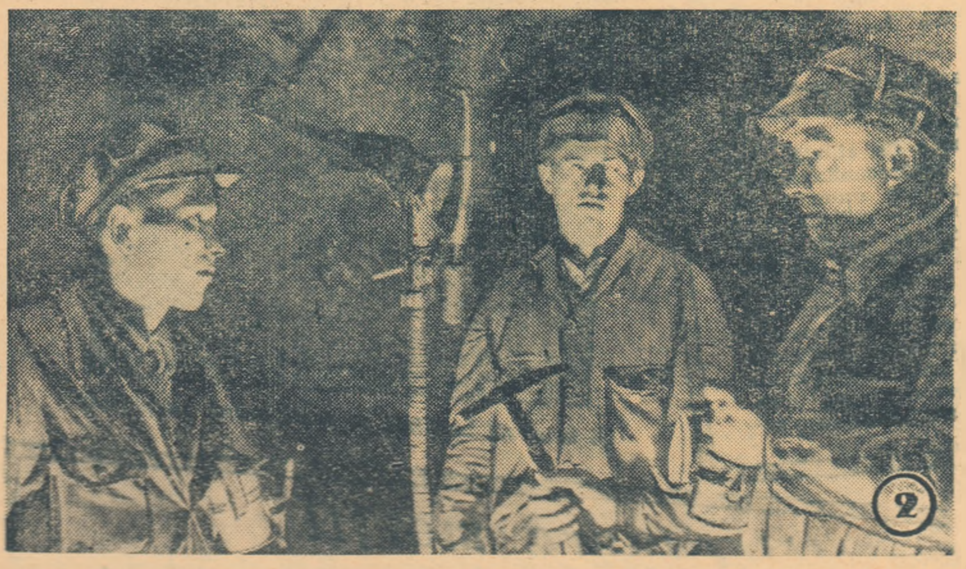
★

In prag de sărbătoare

1

Copii de la unul din miile de Cămine cărora, plecînd în zori la lucru, părinții le încredințează cu drag pe cei mai mici membri ai familiei.

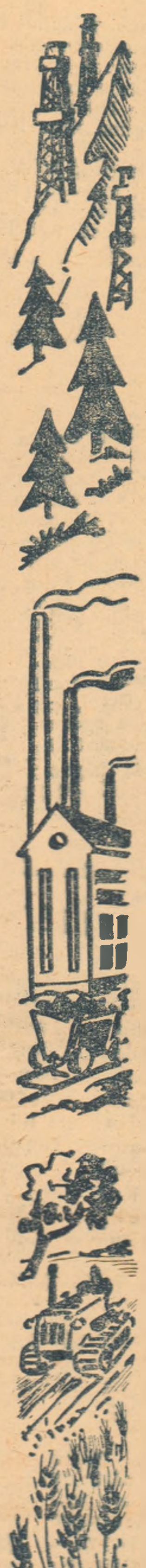

2

O clipă de răgaz în adîncuri, înainte de începerea lucrului. Un ultim sfat al maistrului și pikhamerul va începe să duduie, mușcînd nesățios stratul de cărbune.

3

Cîntecul și jocul împletesc în ele bucuria vieții fericite a țăranilor muncitori, care pășesc cu încredere pe drumul socialismului.

In ajun de sărbătoare îi e drag gospodarului bun să poposească în prag, învăluindu-și casa cu bucurie nouă în ochi. Undeva, pe tipsia inimii, sînt toate rînduite și i se înfățișează în lumină toate cîte le-au făurit pentru viață asprimea palmelor și ascuțișul minții.

Și cînd casa aceea e din zare în zare întinsă, iar stăpînii ei sînt oameni mulți și harnici, bucuria clipei abia o poate cuprinde sufletul și se revarsă în cîntec. E cîntecul zilelor noastre, cîntecul împlinirii, cîntecul oamenilor de pe aceste plaiuri

Intîiul de Mai, sărbătoarea muncii și a primăverii biruitoare...

Dezleagă, iubite cititor, telegarii gîndului și lasă-i să zboare liberi peste munții și cîmpiile patriei. Natura și-a presărat pretutindeni gingașele podoabe de senin și slavă. Pe sub vișinii în floare răsună armonici. Și simți pasărea bucuriei cum își fîlfîie aripile albastre?

Oamenii aceștia mulți de sub vișini stăpînesc unii duduitul și vînjoșia ciocanelor, alții tăișul de argint al plugului, alții floarea fermecată a condeiului. S-au strîns laolaltă în sărbătoare, gustînd bucurie din cupa văzduhului și dumicînd miezul bun al amintirii.

Amintire. Nu e un cuvînt sterp, sălășluind doar undeva, în cutele de fum ale trecutului. Amintirile noastre trăiesc, sînt prezente în jurul-ne. S-au zămislit din piatră și oțel, au crescut ca uriașii din poveste, încîntîndu-ne inima. Pentru frumosul azi, pentru minunatul mîine.

Au vrut oamenii patriei noastre să fie belșug de lumină. Au sfredelit munții, au înhămat herghelia apelor și puhoaiele, covîrșite, s-au supus, dîndu-ne lumină. Așa s-au născut pe cuprinsul țării hidrocentralele ca niște stele de foc dintre care una, mai mîndră ca toate, împlîntată pe Bistrița, poartă glorios numele lui Lenin.

Au mai vrut oamenii patriei noastre să fie belșug de oțel pentru mașinile fabricilor, pentru pluguri, pentru locomotivele sprintene alergînd ca vîntul. Și acolo, în cetatea Hunedoarei, au suit către cer gigantice guri de beton fumegînde. Sînt noile furnale care zi și noapte, în jerbe de scîntei, revarsă fierbinte și incandescent metalul atît de prețios.

Pentru ogoarele mănoase ale țării a fost nevoie de mașini năzdrăvane, care le scurmă de-a lungul și de-a latul. Mașini cum nu se mai făcuseră la noi... Dar hărnicia și priceperea înving întotdeauna greul.

Un tractor, două, o sută, o mie, zece mii...

An de an, pe porțile uzinelor din Orașul Stalin ies cu zumzet de bondari tot mai multe tractoare, împînzind cîmpiile. Solii aceștia ai tehnicii noi sînt primiți cu dragoste de țăranii care, înfrățindu-și ogoarele, pășesc tot mai mulți pe drumul de lumină al socialismului, al belșugului

Și cît de greu e să deslușești — fiindcă toate îți sînt dragi și apropiate — cărei fapte să-i dai mai întîi glas...

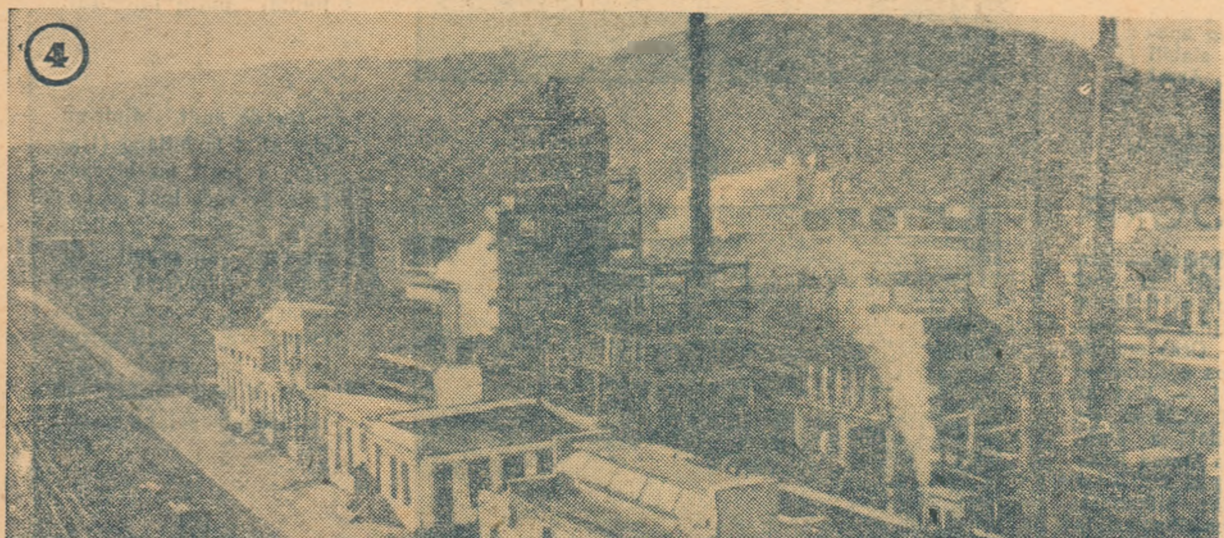
Gîndește-te, iubite cititor, la minerii din Petrila sau Comănești, eroii adîncurilor, care despică strat după strat, scoțînd în lumină mai multă bogăție neagră.

...Sau la cei care au zidit în capitala Moldovei acea uzină a vieții, unde se fabrică și se închid în fiole cît degetarul medicamentele binefăcătoare.

...Sau la îndrăzneții de pe schele care, ridicînd din țărînă mistria meșterului Manole, au clădit pe întinsul țării orașe noi, sute și mii de case mîndre pentru cei ce muncesc.

Ca pe nicovala uriașă a faurului din legendă s-au născut în frămîntarea și tumultul anilor aceștia atîtea și atîtea lucruri care n-au fost și n-ar fi putut să fie sub stăpînirea veche și strîmbă.

Și iată-ne iar în prag de sărbătoare. Sărbătoare a primăverii și a muncii. Gospodarii, stăpînii cei liberi și harnici ai patriei, își privesc cu mîndrie casa. Casă înflorită și luminoasă...

4

O nouă rafinărie de petrol la poalele munților... Conductele, artere de oțel, vor pulsa aurul negru către toate colțurile țării.

magazin

OMUL POATE TRĂI MAI MULT

Azi, știința medicală se încumetă să se ia la trîntă cu bătrînețea și chezășie a victoriei sale sînt rezultatele dobîndite la Institutul de Geriatrie „C. I. Parhon" din Capitală.

Aici, în urma unui minuțios tratament clinic, bătrîni care nu-și mai cunoșteau nici numele, nu numai că și-au recăpătat memoria și încrederea în viață, dar pot reveni la preocupările lor preferate. Este bine cunoscut cazul bătrînului de 100 de ani, care poate executa acum numere grele de gimnastică, lăsînd în urmă pe un tînăr de 20 de ani.

Plină de viață e azi și o bătrînă, care a venit în institut cam în aceeași stare. In urma tratamentului ea s-a însănătoșit și și-a arătat chiar dorința de a învăța, urmînd un curs de limba rusă. Azi, la vîrsta de 93 de ani, ea predă limbi străine. Și numărul acestor cazuri crește mereu. Desigur, nu este vorba de un tratament scurt, care se face în cîteva ore sau zile, căci nu se petrece nici o „minune"; totul se datorează aici unei munci atente și susținute pe un timp mai îndelungat. Rezultatele îmbucurătoare însă, îndreptățesc pe savanții din țara noastră să afirme că pentru generațiile viitoare va fi cel mai firesc lucru să se vorbească despre oameni de peste 140 ani. In ceea ce privește cercetările făcute în țara noastră pentru prelungirea vieții, știința medicală romînească se află pe prim plan.

Și la vîrstă înaintată se poate munci cu plăcere

MÎNA DE OȚEL

Expoziția universală de la Bruxelles este o mărturie a realizărilor forței și inteligenței omului puse în slujba omului. Aici, în pavilionul sovietic, a fost expusă o piesă nemaiîntîlnită — o realizare a savanților sovietici: „mîna de oțel"! Ea este în stare să îndeplinească funcțiile mîinii omenești. Funcționarea ei se întemeiază pe folosirea biocurenților care se nasc în mușchii omului ca o reacție la comenzile creierului. Pe „mîna de oțel" experimentală se îmbracă o brățară specială pusă în legătură cu omul. Este suficient ca omul să gîndească o mișcare pentru ca drept reacție, „mîna de oțel", racordată la brățară, să o execute. Fără să miști măcar un deget, poți dirija mișcările extraordinarei „mîini de oțel", datorită transmiterii biocurenților în mecanismul mîinii de oțel. Omul, ca să efectueze orice operație, este suficient numai SA SE GÎNDEASCA la mișcările respective, pentru ca, cuminte, „mîna de oțel" să le execute.

Oamenii de știință sovietici, care continuă cercetările, au anunțat că biocurenții — utilizați și la „mîna de oțel" — pot fi folosiți și în scopuri de tratare a paraliziei brațelor și picioarelor, precum și la crearea unui dispozitiv pentru respirația artificială în cazul îmbolnăvirii celulelor nervoase care dirijează musculatura respiratorie.

Pentru triumful vieții asupra morții

Din piața Trafalgar Square (Londra) pînă la Aldermaston sînt aproape 80 de kilometri! Mii de oameni, veniți din multe orașe ale Angliei, veniți chiar și de peste hotare — din Germania Federală, din alte țări occidentale — după ce au încheiat mitingul de protest împotriva războiului, împotriva sinistrei bombe atomice s-au încolonat și au pornit într-un marș de mai multe zile către Centrul de cercetări nucleare de la Aldermaston.

Acesta a fost marșul păcii, marșul apărătorilor vieții.

Coloana a străbătut mai întîi aglomeratele străzi ale Londrei. Cu pancarte în mîini, pe care se putea citi: „Să se interzică arma nucleară!", „În loc de bombă — tratative!", oameni de toate convingerile au manifestat împotriva războiului, împotriva morții, pentru triumful vieții.

Lungă de aproape 2 kilometri, coloana a parcurs drumul pe vreme rece, pe ploaie sau ninsoare, pe vînt — adăugîndu-i-se mereu alți și alți oameni. Cînd a ajuns la Aldermaston, în fața Centrului de cercetări nucleare, coloana număra peste 10.000 de persoane. 10.000 de oameni reprezentînd voința a zeci de milioane de englezi, a poporului britanic, iubitor de pace, dornic de o viață liniștită. Iar sutele de milioane de partizani ai păcii de pe tot globul, care i-au urmărit cu căldură pe englezi în triumfătorul lor marș al păcii, sînt o chezășie că VIAȚA va triumfa oricum asupra morții!

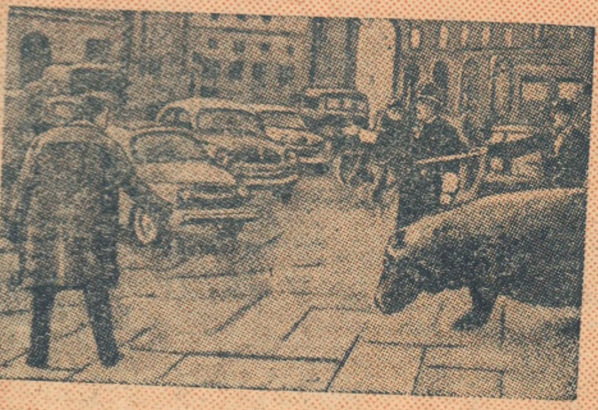
Ce ne rezervă viitorul

- Progresele chirurgiei depășesc orice închipuire. De la simple operații s-a ajuns astăzi la înlocuirea unor părți de organe sau organe întregi din corpul omenesc. Cele mai importante și îndrăznețe intervenții chirurgicale rămîn desigur acelea practicate pe inimă. In Statele Unite, partea bolnavă a aortei, în bolile de artereoscleroză, este înlocuită cu artere artificiale din nylon. Peste 200 de bolnavi au fost salvați de la moarte cu ajutorul acestor „piese de schimb".
- „Pulsotahometrul" este un aparat realizat de inginerul T. C. Tihomirova, de la Institutul Unional de Cercetări pentru Instrumentarul și Utilajul Medical din U.R.S.S. Este un aparat asemănător cu un radio, cu ajutorul căruia se poate stabili exact pulsul și tensiunea arterială în timpul operațiilor. Acest aparat excepțional funcționează pe bază de electroni.

La Paris există o grădină zoologică a celor mai mici animale din lume. In fotografie, capul unei vulpi pitice, numai puțin micșorat.

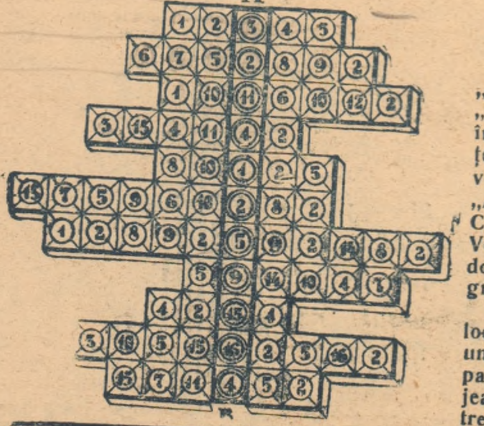
*

Nu de mult, dintr-un circ aflat la Milano (Italia), a fugit un hipopotam. Se vede însă că poliția, dresorii și publicul nu prea au primit cu bucurie plimbarea hipopotamului, deoarece după cîteva ore de asalt „strategic" buclucașul plimbăreț a fost prins și introdus înapoi în cușcă.

ARITMOGRIF

A

Munți în Dobrogea — Are „cazane", „porți" și trei „brațe"! — Apă și teritoriu în R.P.R. — Unul din brațele Dunării — Oraș moldovean — Cetatea oțelului — „Apă tuciurie"! — Vîrf în Carpații Sudici, 2544 m. — Vechi oraș-capitală a Moldovei — Port la Marea Neagră — Alt braț al Dunării...

De la A la B: Minunată localitate balneo-climaterică, unde vin oamenii muncii din patria noastră să-și îngrijească de sănătate și să petreacă concediul.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA București. Piața „Scînteii" tel. 7.60.10. 7.61.00. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".